Ecclesia tenendam definit[1], per assistentiam[2] divinam, ipsi in beato Petro promissam, ea[3] infallibilitate pollere, qua divinus Redemptor Ecclesiam suam in definienda doctrina de fide vel moribus instructam esse voluit; ideoque eiusmodi Romani Pontificis definitiones ex sese, non autem ex consensu Ecclesiae[4] irreformabiles esse.

[6.] Si quis autem huic Nostrae definitioni contradicere, quod Deus avertat, praesumpserit; anathema sit.

Datum Romae in publica Sessione in Vaticana Basilica solemniter celebrata anno Incarnationis Dominicae millesimo octingentesimo septuagesimo, die decima octava Iulii.

Pontificatus Nostri anno vigesimo quinto.

Ita est.

Iosephus,

Episcopus S. Hippolyti,
Secretarius Concilii Vaticani.

---

profecto non maior esset difficultas ac nascitur, si quando dubitatur, Concilium aliquod fuerit necne vere legitimum et oecumenicum, vel quidnam in Concilio revera ut fidei dogma definitum, quidve tantum ad doctrinae explicationem vel probationem adiectum fuerit". (Relatio de observ. C. V. 285 b.)

[1] Non tamen necesse est, ut antecesserit quaestio, cui Summus Pontifex *finem* imponat, „sed vox *definit* significat, quod Papa suam sententiam circa doctrinam, quae est de rebus fidei et morum, directe et terminative proferat". (Relatio etc. C. V. 474 d sq. Cf. Exceptiones etc. C. V. 455 sqq.)

[2] Non per inspirationem vel revelationem. (V. alteram paragraphum huius capitis. Cf. pristinum schema de Ecclesia C. V. 570 b.) — „Hinc Papa pro officio suo et rei gravitate tenetur media apta adhibere ad veritatem rite indagandam et apte enuntiandam; et eiusmodi media sunt Concilia vel etiam consilia Episcoporum, Cardinalium, theologorum etc. Haec media pro diversitate rerum utique sunt diversa, et pie debemus credere, quod in divina assistentia Petro et successoribus eius a Christo Domino facta simul etiam contineatur promissio mediorum, quae necessaria aptaque sunt ad affirmandum infallibile Pontificis iudicium." (Relatio etc. C. V. 400 b. Cf. Relatio etc. C. V. 286 b. c.) Ligatur Summi Pontificis conscientia officio recte in rem inquirendi ac mediis oblatis recte utendi. „Sed ideo nihil timendum, ac si per malam fidem et negligentiam Pontificis universalis Ecclesia in errorem circa fidem induci posset. Nam tutela Christi et assistentia divina Petri successoribus promissa est causa ita efficax, ut iudicium Summi Pontificis, si esset erroneum et Ecclesiae destructivum, impediretur; aut, si reapse Pontifex ad definitionem deveniat, illa infallibiliter vera exsistat." (Ibid. C. V. 401 b. c. Cf. Relationem de observationibus Patrum C. V. 285 d sq.)

[3] Non indicatur, unum esse *subiectum* infallibilitatis in Ecclesia (cf. comment. VIII. p. 188 sqq.), sed idem esse *obiectum* infallibilitatis pontificiae atque Ecclesiae. (V. comment. IX. p. 207.)

[4] Cf. supra cap. I. Historia etc. p. 122 sq.

INDEX PERSONARUM AC RERUM.

Acta Congregationum gener., cuius momenti sint ad Constit. explicandas 9.
Acta s. Sedis v. Pontificis Romani.
Alemany, Ios. Sadoc, Archiep. S. Francisci, unus e deput. fidei 2.
Alexander Nat. de ordinaria potestate Papae in totam Ecclesiam 221[2].
Anathemata, sintne a Concilio usurpanda 13 sq. 18. 74.
Andries, I. B., de ambitu doctrinae, circa quam infall. Eccl. magisterium versatur 91[1]. 191 sq. 208 sq.
Angelis (de), Card., primus Praeses Congr. gen. propositionem infallibilitatis pontif. differendam censet 107. 110.
Anglicanorum quorundam doctrina de variis Ecclesiae partibus in unam veram coalescentibus 31[1].
Antoninus S. Formula definitionis infallibilitatis pont., quae dicebatur Antoniniana 182. 188.
Aristoteles, num cognoverit Deum, ut principium et finem omnium rerum 43. 44 sqq.
Atheismus nostra aetate vulgatus 72 — condemnatur v. Deus.
Avanzo (d'), Barthol., Episc. Calvens. et Theanens., unus e deput. fidei 2 — confert studium ad schema de Romano Pont. formandum 109 — refert de emendationibus in duo priora cap. Constit. de Eccl. propositis 113 sqq. 116. 130 sqq. 219[3] — de exceptionibus in prooem. et duo priora c. 123. 147 sqq. 211[2]. 213[1].

Baltimorensis v. Spalding.
Bautainius de exsistentia Dei naturaliter cognoscenda 36[1]. Propositio ab eo (8. Sept. 1848) subscripta 40[5]. 83[1].
Bellarminus de loco Luc. 22, 32: „Ego rogavi pro te etc." 170 sq. — de morali necessitate Conciliorum oecum. 177 sq. — de quaestione, num Papa, persona privata, se haeresi addicere possit 187.
Bilio, Card., praeses deput. fidei 2. Quaestionem de infall. pontif. differre studet 107. 109 — incisum canonis tertii Const. de Eccl. de plenitudine supremae potestatis Primatus retineri vult 158. 160 — caput de infallib. pontif. ipse composuit 193 — postea mutat 193. Disputationes inde de exhibendo obiecto infallibilitatis ortae 193 sqq.
Bonnettius propositionem traditionalismo adversantem subscribit 40[5].
Bostrensis v. Steins.
Brixinensis v. Gasser.

Calvensis v. Avanzo.
Canon, quid primo significet et quid olim significaverit 52 — librorum sacrorum, qui sit 47. 80. Canonicus liber, quid sit et quomodo differat ab inspirato 51 sqq. 81.
Canones conciliares, num condendi 13 sq. 18. 74 — num primo capiti Constitutionis de fide adiiciendi 14. 96.
Capita Constitutionum, num eatenus tantum definitiones contineant, quatenus subiectis canonibus respondeant 74.
Cardoni, Ios., Archiep. Edessenus, unus e deput. fidei 2.
Cassellensis v. Leahy.
Chrisman de obiecto infallibilitatis Ecclesiae 197.
Christi nomen, quid significet 133 sq.
Commissiones theologorum ad paranda schemata rerum proponendarum 1.
Concilia oecumenica non sunt supervacanea, si Papa infallibilis est 177. 178 sq. — et manent libera 179.

Eorum infallibilitas, num derivetur a Summo Pontifice 165. 185. 188 sqq. In iis Episcopi sunt veri iudices 178. cf. 73[1]. Formulae huc spectantes a Vaticano Concilio usurpatae 73. 213.

Conclusio Constitutionis de fide v. Monita Const. de fide addita.

Conditiones suffragio adiectae v. Emendationes.

Congregatio generalis Concilii Vat., quid sit 1, quomodo res ei propositae 2 sq. — in ea discussae 3. Quomodo suffragia lata 3 sqq.

Congregatio Patrum, cuius est, res proponendas examinare 3. Eius praeses Card. Patrizi 106. Approbat postulata proponendi quaestionem infallibilitatis 107.

Constantinopolitani III. Concilii ad epistolam Agathonis Papae ratio 179.

Constantinopolitani IV. testimonium de infallibilitate S. Pontificis 165 sqq. 231 — quomodo differat a formula Hormisdae 166 sq. — a quo scriptum sit 167 — a quo subscriptum 168 — num in cap de infallibilitate addendo fuerit truncatum 168 — num vere enuntiet infallibilitatem Pontificis 169. 173.

Constitutio de fide 70 sqq. — unde derivetur 11. 15. Eius enarratur historia 15 sqq. Est prior pars schematis reformati de doctrina cath. 11. 15. V. Schema etc. Discutitur a deputatis 16 — proponitur Congregationi generali 17 sqq. Discussio generalis 19 — specialis prooemii 19 sq. — capitis primi eiusque canonum 21. 29 sqq. — secundi eiusque canonum 21 sq. — tertii eiusque canonum 22 sqq. — quarti eiusque canonum 24 — monitorum in fine additorum 24 sqq. Tota Constitutio suffragiis subiicitur 27. Agitur de exceptionibus propositis 27 sq. Constitutio approbatur et confirmatur in Sessione publica tertia 29.

Constitutio prima de Ecclesia 210 sqq. Eius historia 103 sqq. Caput de infallibilitate additum v. Infallibilitas S. Pontificis. Constitutio de Rom. Pontif. (ex cap. undecimo et cap. addito) deputationi proponitur et discutitur 110 sqq. nomen accipit primae de Eccl. 110 — reformata cum relatione traditur Patribus 112. Cur de ea statim agendum sit 107 sq. 112. 113. Rationes oppositae 113. Refutantur 113 sqq. Relatio de Const. in Congr. gener. habita a Rm̃o Pie 112 sq. Discussio generalis 113, quomodo conclusa 113 — specialis prooemii 115. cf. 126 sqq. — capitis primi et secundi 115 sq. — tertii et trium canonum priorum 116 — incisi canonis tertii 116, de quo disseritur 157 sqq. Discussio definitionis Florentini de Primatu 117. cf. 150 sqq. — vocis episcopalis potestatis S. Pontificis 117 cf. 154 sqq. — quarti capitis 119. 200 sqq. — canonis 121 sq. Ultima discussio totius Constitutionis et suffragia 122 sq. 206. Aliqui petunt a Summo Pontifice, ut tria mutari iubeat 123. 164. Rm̃us Dupanloup, ut approbationem Constitutionis differat 123. Multi Patres discedendi venia generaliter concessa ante habitam Sessionem IV. Romam relinquunt 124. Eorum epistolae ad S. Pontificem vel Praesides Concilii datae 124. Constitutio in Sess. solemni quarta approbatur et confirmatur 124. — Praeterea v. Infallibilitas S. Pontificis.

Corpus humanum. Num in quaestione de immediata vel mediata eius per Deum creatione Patrum Scripturae explicatio norma interpretationis habenda sit 60.

Creationis proprie dictae possibilitas, num sola ratione cognosci possit et a Vaticano cognosci posse dicatur 42 sqq.

Criteria revelationis v. Revelatio.

Cugini, Franc. Aem., Archiep. Mutinens., unus e deput. fidei 2.

Cullen, Card., Archiep. Dublinens., formulam definitionis infallibilitatis pontif. proponit 201. 202 sq.

Darboy, Georg., Archiep. Parisiens. Eius epistola ad Pium IX. ante Sess. IV. 123. 164. 188.

Dechamps, Victor, Archiep. Mechliniens., unus e deput. fidei 2 — ad reformandum schema de doctr. cath. electus 15 — petit, ut infallib. pontif. definiatur 105 sq. Eius opinio de obiecto infallibilitatis exhibendo 195. 200.

Deputationes quatuor Patrum, quid sint 1 — ad quid institutae 1 — quomodo constitutae 1. Quid iis agendum 3 sq. 6. Deputationis de fide membra 2 — relationes scripto traditae 4. 9 — in Congr. gen. habitae 6. 10. V. Relationes.

Deus. Definitur, Deum unum, a mundo distinctum, infinitum exsistere 74. 96. Eum libere ad suam gloriam omnia, quae praeter ipsum sunt, creasse 76. 97 — atque providum gubernare 76. Eius scientiam ad omnia pertingere, etiam ad futura libera 76. Num definiatur, eum omnia eodem tempore creasse 75 sq. Definitur, eum certo cognosci posse naturali rationis lumine 33 sqq. 77. 97 — etiam in statu naturae lapsae 33 — sine supernaturali revelatione seu alio adiumento supernat. 33 sq. Num excludatur necessitas institutionis 36 sq. — intuitionis Dei 38 sq. — ideae innatae s. alius naturalis adiumenti sive subiectivi sive obiectivi 39 sqq. Num definiatur, Deum naturaliter cognosci posse creatorem stricto huius vocis sensu 42 sqq. V. Creatio. Traditionalismus. Ontologismus.

Dias Larangeira, Sebast., Episc. S. Petri Fluminis Grandensis Australis, unus e deput. fidei 2.

Diluvium. Num in quaestione de eius universalitate Patrum Scripturae explicatio norma habenda sit 60.

Discedendi venia d. 16. Iulii 1870 generaliter concessa 124.

Discussio rerum in Congr. gen. 3 sqq.

Dogmatum sensus, num progressu scientiae mutetur 94. 100. Qualis progressus in dogmatum intelligentia admittendus ibid. Cf. Ecclesia.

Dominis (de), M. A. Eius error de Primatu notatus a facultate Parisiensi 218[6]. Cf. 230[1].

Dupanloup, Ant. Felix, Episc. Aurelianens. Eius epistola ad Summum Pontificem ante Sess. IV. 123.

Ecclesia veritatum revelatarum custos atque magistra et ipsa motivum credibilitatis 87. Gratiae auxilio catholici, ut in catholica fide perseverent, iuvantur 88. Eorum conditio diversa ab aliorum, nec iusta iis causa esse potest mutandi fidem seu de ea dubitandi 61 sqq. 88. 99. Num a Concilio definiatur, hominis catholici defectionem semper formale peccatum esse 61 sqq. Rationes id asserendi 62. 66 sqq. Sed negandum est 62 sqq. Doctrina Hermesii 62 sq. — similis aliorum 63 sq. — Vigilii 66 — reiicitur a Conc. 64 sqq. Ecclesia proscribere potest ac debet falsi nominis scientiam fidei contrariam 91. 93[1]. 100, etiamsi fidei non formaliter, ut haeretica, opponitur, quod tamen in Const. de fide non definitur 91. Monitum vitandi errores ab Ecclesia proscriptos, etiamsi haereses non sunt 101. Ecclesia artium et disciplinarum culturam magni aestimat et fovet 93. Dogmatum ab Eccl. propositorum sensus progressu scientiae non mutatur 94. 100. Verus et falsus in dogmatis intelligentia progressus ibid. Ecclesia non in solis veritatibus revelatis proponendis infallibilis est, sed etiam in aliis cum his connexis 190. 193. 197. 204 sqq. 207 sq. Eius docendi potestas ad iurisdictionem spectat 218[2]. Odium, quo portae inferi Ecclesiam aggrediuntur 112 sq. Quorundam, praesertim Anglicanorum opinio, Ecclesiam constare compluribus Eccl. particularibus inter se independentibus 31[2]. Praet. v. Episcopi. Primatus.

Emendationes (obiectiones, animadversiones) a Patribus factae, quid sint 3 sq. — quid valeant ad Constitutiones explicandas 9 — si in suffragiis de tota Constit. ferendis proponuntur, vocantur etiam exceptiones s. conditiones suffragio adiectae 6. 27. 122.

Episcopalis potestas, quid sit 117. 154 sqq. V. Primatus.

Episcopi sunt institutionis divinae et ad essentialem Ecclesiae constitutionem pertinent 132 sq. Utrum a Papa an immediate a Christo accipiant iurisdictionem, non tangitur a Concilio Vaticano 194 sq. 229[2]. Sunt veri iudices fidei 178. cf. 73[1]. Episcopalis S. Pontificis potestas eorum potestati non officit 117[7].

224 sq. Singuli et simul omnes S. Pontifici subiecti sunt 222 sq. Utrum solus S. Pontifex an etiam omnium Episcoporum cum S. Pontif. collegium habeat supremam potestatem 223[1] et infallibilitatis praerogativam 165. 185. 188 sqq. V. etiam Concilium. Ecclesia. Infallibilitas S. Pontificis. Primatus.
Exceptiones v. Emendationes.
Eybel de Primatu 150. 221[1]. 154.

Febronius de Primatu 221[1] — de communicatione Pontificis cum totius orbis grege 226[2].
Fides, quid sit 82. 98. Dei fidem exigendi ius 81. 98. Fidei possibilitas 83. 98 — supernaturalitas 84 sq. 99 — libertas 85. 99 — necessitas 87 — obiectum 86. Dubium de fide et defectio 61 sqq. Fides et ratio 90 sqq. V. etiam Ecclesia. Mysteria. Revelatio.
Fleury de appellatione a Papa ad Conc. 227[1].
Florentinum Concilium de inspiratione 49. Eius definitio de Primatu a Vaticano recepta 220 — cur? 150. De ultimis verbis „quemadmodum etiam etc.“ 150 sqq. Ipsius Vaticani eorum explicatio 153. Quo sensu plena iurisdictionis potestas a Florentino tribuatur S. Pontifici 161 sq. Eius testim. pro infallib. pontif. 174. 231.
Franzelin S. I. de schemate de doctr. cath. disserit 15. 76 — de verbis „simul ab initio temporis“ ex Conc. Lat. IV. receptis 75[3] — de Primatus cum Romana sede connexione 138. 150[1].
Frohschammer de libertate scient. 93[1].
Fuldensis conventus Episc. (1869) 105.

Galilei doctrina de motu terrae, num ad tribunal Ecclesiae spectarit 59.
Galliae quidam Episcopi, ne novae definitiones fidei edantur, desiderant 105.
Gallicani de appellatione a Papa ad Concilium oecum. 227[1].
Garcia Gil, Emman., Archiep. Caesaraugust., unus e deput. fidei 2.
Gasser, Vinc., Episc. Brixinens., unus e deput. fidei 2 — disserit de canonibus condendis 14[1] — refert de emendationibus propositis in caput primum Constitutionis de fide 21. (in adnot.:) 74 sqq. 96 — in eiusdem caput alterum 22. 30. 33 sqq. 36 sq. 38 sq. 40. 47. 50 sq. (in adnot.:) 77 sqq. 81 — de exceptionibus in totam Constitutionem propositis 27 sq. 32. 44 sqq. 51 sq. 55 sq. (in adnot.:) 72. 74. 77. 81 — de emendationibus in cap. quartum Const. primae de Eccl. propositis 120 sq. 173 sqq. 178. 180 sqq. 203 sqq. (in adnot.:) 232 sqq. — de canone cap. quarti 121 sq. — de except. in quartum caput 123. 188. 206 sq.
Germaniae quidam Episcopi desiderant, ne infallibilitas pontificia definiatur 105.
Gnesnensis v. Ledochowski.
Güntheriana doctrina de Dei libertate creandi atque creationis fine reiicitur 97.

Hassun, Ant. P., Patriarcha Ciliciae Armen., unus e deput. fidei 2, petitionem, ut definiatur infallib. pontif., tradit 106.
Hermesii doctrina exponitur seu a Concilio respici dicitur 23 — doctrina de fine creationis reiicitur 97 — doctrina de fide 82[1]. 85[1] — de dubii liceitate 62 sq.
Hormisdae Papae formula v. Constantinopolitani IV. testim.
Huss, I. Eius error de Primatu 218[5]. 218[6].

Indifferentismus religiosus 63 sq. Cf. Pontifex Romanus.
Infallibilitas Ecclesiae v. Ecclesia.
Infallibilitas Summi Pontificis. Historia definitionis eius 104 sqq. Quomodo factum sit, ut Concilio proponeretur 104 sqq. Quid de ea re censuerint Cardinales in Curia residentes 104 — Episcopi latini de rebus Concilio proponendis consulti 104 — theologi commissionis dogmaticae 104 sq. — varii ante Concilium Patres 105 sq. Animorum de ea re commotio 106. Patrum ab initio Concilii opinionum varietas 106. Petitur fere a quingentis, ut infallibilitas proponatur 106 sq. Patres 136 petunt, ut ab ea proponenda abstineatur 107. Quae Praesidum Concilii opinio 107. Congregatio examinandis propositionibus rem proponendam censet 107. Assentitur S. Pontifex 107. Schema capitis de infallibilitate capiti undecimo Constitutionis de Ecclesia additur 107 — Patribus proponitur 107. Horum diversa de ordine rerum proponendarum studia 107 sqq. Constitutio de Rom. Pontifice, ex cap. undecimo et cap. addito composita, cum Patrum emendationibus deputationi proponitur et discutitur 110 sqq. — nomen sortitur primae de Ecclesia 110 — traditur Congregationi gener. cum relatione 112. Aliorum gratiarum actiones, aliorum querelae 112. Cur prius de Constitutione prima de Eccl. quam de aliis schematis agendum sit 107 sq. 112. 113. Rationes, cur alius ordo praeferendus 113. Refutantur 113 sqq. Cf. Constit. prima de Ecclesia.
Testimonia trium Conciliorum pro infallib. S. Pontificis magisterio 231. 165 sqq. V. Constantinopol. IV. — Lugdun. II. — Florentinum Concilium. Ea referuntur non ad solum Primatum, sed etiam ad infallibilitatem 171 sq. — non solius Romanae sedis vel Ecclesiae, sed Pontificis 172 — eiusque a ceteris, non quidem separati, at distincti eorumque superioris 172. Verba: „Confirma fratres tuos“ 170 sqq. 232.
Num S. Pontificis infallibilitas sit personalis 175 sq. — separata 177. 180 — absoluta 181. 182 — eius solius propria 188 sqq. cf. 165. 185. Num Pontifex, antequam definiat, consilium Episcoporum exquirere vel Ecclesiam consulere debeat 182 sqq. Num ei forma praescribi possit, qua definitionem edat 182. 183. Quis sit finis infallibilitatis pontif. 180. Num ipse tanquam persona privata se haeresi addicere possit 187. Infallibilis est, quando ex cathedra loquitur 233, quid hoc sit 233, num id constare possit 233. Obiectum infallibilitatis idem est atque obiectum infallib. Eccl. 190 sqq. 234. Disputationes de obiecto in definitione exhibendo 193 sqq. In qua praecise re fuerit dissensio 199. Res componitur 200 sqq. Explicatio doctrinae de obiecto infallibilitatis 203 sq. Quod sit obiectum infallib. 207 sq. Summus Pontif. non per inspirationem, sed per assistentiam Spiritus s. infallibilis est 232. 234 — ac media humana ad veritatem inveniendam adhibere debet 183. 232. 234.
Inscriptio Constitutionum, quae sit et cur usurpata 70.
Inspiratio, quid sit 47 sqq. 80. Quae fuerit Lessii de inspiratione opinio 49 sqq. Liber inspiratus, quomodo differat a canonico 51 sqq. 81. Quid sit res propter aliud inspirata 57. V. Scriptura sacra.
Interpretatio Scripturae normam sequi debet sensum Ecclesiae 53 sqq. 81. — „in rebus fidei et morum“, quid sibi velit 54 sqq.
Iudices. Episcopos in Concilio cum Summo Pontifice veros esse iudices 73 sq. V. Concilium. Episcopi.

Ketteler (de), G. Emman., Episc. Mogunt., de ordine in rebus tract. 114. Eius ante Sess. IV. epistola ad Summum Pontif. 124.
Kleutgen S. I. de culpa defectionis hominis catholici 61[1].

Lamennaeus de naturali Dei cognitione 36[1].
Leahy, Patric., Archiep. Casseliens., unus e deput. fidei 2. Eius schematis de Romano Pontifice formandi studium 109 — relatio de emendationibus in eius prooemium propositis 115. 127. 129. (in adnot.:) 211 sq.
Ledochowsky, Miecislaus, Archiep. Gnesnens. et Posnaniens., unus e deput. fidei 2 — petitionem, ut infallib. pontif. definiatur, tradit 106 — ad schema de Rom. Pontifice formandum confert studium 109.
Lessii de inspiratione doctrina 50 sq. Num in condendo decreto de S. Scriptura a Concilio eius ratio habita sit 49 sqq.
Lugdunense II. Conc. de recursu ad s. Sedem 226[1]. Eius testim. de infallibilitate S. Pontif. 165 sqq. 231, num in cap. addendo truncatum 168, num vere ipsi Concilio tribuendum sit 168 sq. 173.

Macarii Vinnicensis de Primatu doctrina 215[1].
Manning, Ed., Archiep. Westmonasteriens., unus e deput. fidei 2. Operam confert ad schema de Romano Pont. formandum 109.
Martin, Conr., Episc. Paderbornens., unus e deput. fidei 2 — ad reformandum schema de doctr. cath. cum duobus electus id operis solus subit 15 — schematis reformati priorem partem deputationi exhibet atque operis rationem reddit 15 sq. Eius in schemate discutiendo pars 16 sq. Tradit alteram schematis reformati partem 17. Refert de emendationibus in caput tertium Constitutionis de fide propositis 22. 65. 67. (in adnot.:) 86. 87. 98. Eius schematis de Rom. Pontifice formandi studium 109 — formulae definitionis infallibilitatis pontif. obiectum vario modo exhibentes 194 sqq. 200. 201.
Materialismus post desertam religionem christianam vulgatus 72.
Melchers, Paulus, Archiep. Coloniens. Eius ad S. Pontif. ante Sess. IV. epist. 124.
Miracula v. Revelatio.
Moguntinus v. Ketteler.
Monescillo, Ant., Episc. Giennens., unus e deput. fidei 2.
Monita Constitutioni de fide addita 101. Eorum historia 24 sqq. 27 sq.
Motiva credibilitatis v. Revelatio.
„Multiplices inter“, Literae Apostolicae, v. Ordo.
Mysteria exstare et quid sint 89 sq. 99. Quid ratio circa ea praestare possit 90. Num inter ea et rationem possit esse pugna 91.

Naturalismus reiecto Ecclesiae magisterio vulgatus 71.
Neapolitani Episcopi de tractanda pontificia docendi potestate 105.
Nuytz de possibilitate transferendi Primatum ad aliam sedem 148. 149.

Ontologismus, num a Concilio damnatus sit 38. 75[1]. Postulatum de eo 38[4]. S. Inquisitionis de eo decreta 39[3].
Oratio Christi pro unitate discipulorum 211[1].
Orationes in Congr. gen., quo ordine habitae 3 sq.
Ordo Concilii Vaticani in decretis condendis servatus 1 sqq. — Literis Apostolicis „Multiplices inter“ constitutus 2 sq. — decreto 20. Februarii accuratius determinatus 3 sqq. Cur hoc decretum editum sit 2.

Paderbornensis v. Martin.
Palmieri S. I. de connexione Primatus cum Romana sede 139. 141.
Pantheismus reiecta religione christiana vulgatus 72. Cf. Deus.
Pecci, Cardinalis, Episc. Perusinus, ut aliqua ontologismi forma condemnetur, petit 38[4].
Pictaviensis v. Pie.
Pie, Lud. Franc., Episc. Pictaviens., unus e deput. fidei 2 — ad reformandum schema de doctr. cath. electus 15 — refert de emendationibus propositis in caput quartum Constitutionis de fide 24. (in adnot.:) 92. 99 — in eiusd. conclusionem 25 sqq. — de Const. prima de Eccl. 112 sq. 144. 151. 154. (in adnot.:) 225.
Pighius, Alb., de quaestione, num Papa, homo privatus, se haeresi addicere possit 187.
Placetum regium reiicitur 225.
Plato, num cognoverit Deum tanquam omnium rerum finem 43. 45.
Pontificis Romani Constitutiones et decreta, quibus pravae opiniones damnantur, servanda sunt 101. Eius praesertim nostrae aetatis acta, quibus reprobantur errores de indifferentismo: „Multiplices inter“ (22. Aug. 1851) 66. Syllabus (prop. XV.) 64. 65[1] — de revelatione et motivis credibilitatis: propositio (XXI.) ab Innoc. XI. damnata 83[1]. (Cf. propositiones a Bautainio et Bonnetti subscriptas 40[5]. 83[1].) Literae Apost. (9. Nov. 1846) „Qui pluribus“ 83[1] — de ratione scientiam inter et fidem: „Gravissimas inter“ (11. Dec. 1862) ad Archiep. Monach. 79[1]. 90[1]. 99[4]. „Tuas libenter“ (21. Dec. 1863) ad eundem 90[1]. „Eximiam tuam“ (15. Ian. 1857) ad Archiep. Colon. 95[1]. 100[2]. Allocutio Pii IX. (9. Iun. 1862) 100[2]. Syllabus (prop. X. XI. XIV.) 92[2]. (prop. VIII.) 94[1] — de

Primatu: „Ad Apostolicae Sedis“ (22. Aug. 1851) 148. „Auctorem fidei“ (28. Aug. 1794) 216[1]. „Accepimus“ (11. Iun. 1715) 225[2]. Decreta Inquis. (1647) 218[6]. (1644) 225[2]. Syllabus (prop. XXXV.) 148. 149. „Super soliditate“ (28. Nov. 1786) 150. Articuli Ioannis Huss a Martino V. damnati (art. 7.) 218[5]. Marsilii Patavini et Ioannis de Ianduno errores a Ioanne XXII. damnati 218[5]. Alia v. Primatus.
Preux (de), Petr. Ios., Episc. Sedunens., unus e deput. fidei 2 — studium confert ad schema de Romano Pontifice formandum 109.
Primatus iurisdictionis in univ. Ecclesiam a Christo in Petro institutus est 215. 218. Varii errores 215[1]. Immediate et directe in Petro institutus est 216 sq. 218, qui recte dicitur unitatis principium ac visibile fundamentum 125 sqq. 211., Apostolorum et Ecclesiae caput 218. Explicantur testimonia S. Scripturae 130 sqq. Verborum „Tu es Petrus“ Patrum explicatio 170. Num etiam ceteri Apostoli acceperint potestatem solvendi et ligandi 129. 131. 134 — ac fundamentum sint Ecclesiae 129. 135 sqq. Petri ratio ad Apostolos 132 sq. Ceteris non solum singulis, sed omnibus simul praefertur 218.
Perpetuitas Primatus 219. 220, in Romana sede 219. 220. Quaerunt theologi, num connexio Primatus cum Romana sede sit iuris divini atque indissol. 138 sqq. 145 sqq. 148. Num quid de hac re a Conc. Vat. declaratum sit 137 sqq.
Vis ac ratio Primatus 220 sqq., primatialis iurisdictio est ordinaria, i. e. nec nomine alterius nec in casibus solum extraordinariis exercenda 221. 229 — immediata, i. e. quae directe in omnes christianos ab ipso Primate exercetur 222. 230 — episcopalis 222, quo iure et quo sensu 154 sqq. — in pastores et fideles tam seorsum singulos quam simul omnes 223. Utrum solus Pontifex, an etiam Concilium cum ipso habeat supremam potestatem 162. 223[1]. Eius episcopalis potestas non officit ordinariae et immediatae Episcoporum potestati 117[1]. 224. 225[1]. Ius Summi Pontificis libere cum toto totius orbis grege communicandi 225. Placetum regium reiicitur 225. Pontifex iudex est supremus, ad quem ab omni tribunali eccles., a quo ad nullum, neque ad Concilium oecum. recurri potest 226 sq. Habet totam plenitudinem supremae potestatis 161. 229 — etiam in rebus ad disciplinam et regimen totius Ecclesiae spectantibus 224. 229. De inciso canonis tertii Const. de Eccl., quo tota plenitudo supremae potestatis Summo Pontifici attribuitur 157 sqq. In Primatu continetur supremum magisterium 230.
Concilii Constantin. IV., Lugdunensis II., Florentini testimonium 165 sqq. 231. V. Constantinop. IV. —, Lugdun. II. —, Florent. Concilium. Praeterea v. Infallibilitas Summi Pontificis. Pontifex Romanus.
Prophetia v. Revelatio.
Propositio rerum a Concilio tractandarum, ad quos spectet 2 — quae eius modus 3.
Pusey, quid doceat de variis unius verae Ecclesiae quasi ramis 31[1].

Quitensis Concilii Episcopi desiderant, ut infallibilitas pontificia definiatur 105.

Ratio deputatorum Patrum de modo, quo schema de doctr. cath. reformatum sit 17 sq. 33 sq. 42. 53 sq. 89[2].
Rationalismus reiecto Ecclesiae magisterio vulgatus 71. Rationalistarum et semirationalistarum doctrina de fide 82[1].
Ratisbonensis v. Senestréy.
Rauscher, Ios. Othmar, Card., Archiep. Vindobonens., postulationem proponendae infallibilitatis doctrinae approbandam negat 107.
Regalistae de S. Pontificis communicatione cum grege 225[2].
Régnier, Ren. Franc., Archiep. Cameracens., unus e deput. fidei 2.
Relationes deputatis de fide scripto tradendae 4. 9 — in Congr. gen. habendae 6 — quanti momenti sint ad Constit. explicandas 10.
Relatio de schemate Constitutionis

de fide 17 sq. (in adnot.:) 71. 75. 96 — de emendationibus propositis in prooemium 19. (in adnot.:) 73. 74 — in caput primum 21. (in adnot.:) 75. 76. 96 — alterum 22. 30. 33 sqq. 36 sq. 40. 47. 50 sq. 51. (in adnot.:) 78 sq. 81 — tertium 22. 65. 67. (in adnot.:) 81. 86 sq. 98 — quartum 24. (in adnot.:) 92. 99 — conclusionem 25 sqq. — de conditionibus suffragiis „Placet“ adiectis, quum tota Constitutio suffragiis subiiceretur 27 sq. 44 sqq. 51 sq. 55 sq. (in adnot.:) 72. 74. 77. 81.

Relatio de Constitut. prima de Eccl. scripta 110 sqq. 125. 140. 154. 175. 177. (in adnot.:) 222. 233 sq. Relatio in Congr. gen. de eadem Constit. habita 112 sq. 126. 144. 151. 155. 225[1] — de emendationibus propositis in prooemium 115. 127. 129. (in adnot.:) 211 sq. — in caput primum et alterum 113 sqq. 116. 130. 219[3] — tertium et tres priores Constitutionis canones 116 sqq. 144. 152. 155. 157. 158. 159. 160 sqq. (in adnot.:) 221 sqq. 226. 229 — in quartum 120 sq. 173 sqq. 178. 180 sqq. 203 sqq. (in adnot.:) 232 sqq. — de eius canone 121 sq. Relationes tres de exceptionibus, quum tota Constitutio suffragiis subiiceretur, propositis 118[1]. 123. 128. 147 sqq. 164. 188. 206 sq. 211[2].

Revelatio. Eius possibilitas et utilitas 97 — exsistentia 77 — necessitas moralis ad cognoscendas veritates religiosas naturales 78 — absoluta in statu naturae elevatae 79. Moralis et absolutae necessitatis explicatio 78[3]. 79[1]. Revelatio continetur in Scriptura et Traditione 80. V. Scriptura. Revelationis cognoscibilitas 83. 98 — criteria praesertim sunt externa facta divina 83. Falsae de ea re doctrinae 83[1]. 98[3]. Miraculorum et prophetiarum possibilitas et veritas 83. 99. Ecclesia veritatis revelatae custos et magistra atque ipsa perpetuum motivum credibilitatis 87. V. Deus. Ecclesia.

Riarius Sforza, Cardinalis, Archiep. Neapol., petit, ut quaedam Ontologismi species condemnetur 38[4].

Richerianorum de Primatu errores 150. 216. 217.

Schaepman, Andr. Ign., Archiep. Ultraiectens., unus e deput. fidei 2.

Schanz, professor Tübingensis, de certa naturali Dei cognitione a Vaticano definita 40[5].

Schema de doctrina cath., quanti momenti sit ad Constit. explicandas 8. Eius partes ac capita 11 sq. Ex eo derivatur Constit. de fide 11. Patrum de eo disceptatio 13. Deputationis iudicium 13 sqq. De schemate disserit Franzelin 15. Eius pars prior recipitur tanquam Constitutio de fide 15 sqq. Altera pars s. Constitutio de praecipuis mysteriis fidei non perficitur 17.

Schema de Ecclesia, quanti momenti sit ad Const. explicandas 8. Eius capita 103[4]. Traditur Patribus 103. Eorum animadversiones in decem priora capita scripto tradendae 104. Ea pars Const. relicta 104. E capite undecimo et capite de infallib. S. Pontificis addito oritur Constitutio I. de Eccl. 107 sqq. V. Infallibilitas S. Pontificis.

Schmid, Aloys., de peccato defectionis hominis catholici a fide 61[1].

Schwarzenberg, Card., Archiep. Pragens., iam ante Conc., ne infallibilitas pontif. definiretur, petiit 105 — petitionem 136 Patrum tradit 107.

Schwetz, theol., secretarius deputationis fidei 2.

Scientiae ratio ad Ecclesiam v. Ecclesia.

Scriptura Sacra continetur omnibus libris Vulgatae eorumque partibus 80. 98. Num Vulgata plane idem sit ac Clementis VIII. editio 47. Inspiratio Scripturae, quid sit 47 sqq. 80. Quae fuerit Lessii de inspiratione opinio, num ea in decretis notetur 49 sqq. Quomodo liber inspiratus differat a canonico 51 sqq. 81. Regula interpretationis S. Scripturae 53 sqq. 81. Quid sibi velit restrictio „in rebus fidei et morum etc.“ 54 sqq.

Sedunensis v. Preux.

Semirationalistae de fide 82[1] — de libertate scientiae 93[1].

Senestréy (de), Episc. Ratisbonens., unus e deput. fidei 2. Confert studium ad formandum schema de Rom. Pontifice 109 — ad obiectum infallibilitatis recte exhibendum 196.

Sessio publica s. solemnis Concilii Vat., quid sit 1 — quomodo habeatur 7.

Simor, Ioannes, Archiep. Strigoniens., unus e deput. fidei 2 — refert de schemate Constitutionis de fide 17 sq. (in adnot.:) 71. 75. 96. — de emendationibus propositis in eius prooemium 19 sq. (in adnot.:) 71. 74.

Spalding, Archiep. Baltimorens., unus e deput. fidei 2. Eius schema definitionis infallibilitatis pont. 107 — — opinio de obiecto infallib. exhibendo 195. 200.

Steins, Archiep. Bostrens., unus e deput. fidei 2. Eius studium formandi schematis de Rom. Pontifice 109 — opinio de obiecto infallibilitatis exhibendo 195. 200.

Stilus conciliaris Constit., qualis esse debeat 18.

Strigoniensis v. Simor.

Suffragia in Congreg. gen. de emendationibus propositis et schematum partibus actu surgendi et sedendi lata 3 sqq. — de integris Constit. verbis „Placet“, „Non placet“, „Placet iuxta modum“ 6 — in Sess. publicis 7.

Tamburinius, Petrus († 1827, distinguendus a Thoma Tamburinio moralista mortuo 1675, 154[3]). Eius doctrina de Primatu 154. 221[1]. 223[1] — de appellatione a Papa ad Concilium 227[1].

Tarvisinus v. Zinelli.

Traditio est fons revelationis 80.

Traditionalismus crudior exponitur 34 — a Concilio damnatur 35 — mitior, quatenus tangatur 35 sqq.

Tridentinum Concilium, quos tulerit fructus 70 sq. Renovantur et explicantur eius decreta de S. Scripturae ambitu 47. 80 — inspiratione ibid. — interpretatione 53. 81.

Ubaghs, professoris Lovaniensis, doctrina ontologistica cum definitione Vaticani conciliari nequit 39.

Valdivieso, Raph. Valent., Archiep. S. Iacobi de Chile, unus e deput. fidei 2.

Vigilii, Franc., doctrina de defectione a fide 66.

Whelan, Rich., Episc. Wheelingensis, emendationes in prooem. Const. de fide retractat 20.

Wicleffii error de Primatu 218[6].

Zinelli, Frid., Episc. Tarvisinus, unus e deput. fidei 2. Operam confert ad formandum schema de Rom. Pont. 109. Eius relatio de huius schematis emendationibus in cap. tertium et tres canones propositis 116. 117. 144. 152. 155. 157. 158. 159. 160 sqq. (in adnot.:) 221 sqq. 226. 229 — de exceptionibus in caput tertium 118[1]. 123. 164.